

[Jensen-Brobj.]

med „Enigheden“, den holder de samme Priser som Kapitalistforetagenderne, med andre Ord: den sætter Priserne op for det forbrugende Publikum.

Hvis den danske Arbejderbefolkning, navnlig Byernes Befolkning, vidste, hvordan Beskyttelseslovgivningen har sat Levefoden op, vilde den ikke takke denne Regering eller stemme for den mere, saaledes som den hidtil har gjort, saa vilde den med det samme vende sig fra den, for der er gennem den Administration, Handelsministeren foretager, først og fremmest af Valutaloven, fremkaldt en Fordyrelse af Levefoden for den arbejdende Befolkning, og vi ser, hvad Resultatet bliver: Nu kommer man fra Fagforeningernes Side og ønsker en Forhøjelse af Lønningerne, man kommer fra Tjenestemændenes Side til Finansministeren og kræver et større Reguleringstillæg, fordi Regeringen gennem sin Beskyttelsespolitik har lagt disse uhyre Afgifter paa dem, har fordyret det almindelige Leveniveau for dem. Man siger, at det af Hensyn til Beskæftigelsen er nødvendigt at føre den Politik, man fører gennem Valutalovgivningen, og nødvendigt, at vi tager Raavarer hjem i Stedet for Færdigvarer. Ser man nøjere paa Beskæftigelsen, vil man se, at der kun er mellem 5 og 10 pCt. af Befolkningen, som beskæftiges i Hjemmeindustriens Arbejde; det er et uhyre lille Tal, man giver Arbejde gennem den Beskæftigelsespolitik, man fører fra Fagforeningernes og Regeringens Side, saa Arbejdsløshedstallet viser tydeligt nok, hvad Vej det gaar, det viser tydeligt nok, hvordan der er en stærk Stigning i de arbejdsløses Rækker. I Perioden 1928—31, altsaa inden Valutaloven kom, var der gennemsnitlig 46 000 arbejdsløse, men i Treaaret 1932—35, altsaa efter at vi havde faaet Valutaloven, ligger Antallet af arbejdsløse gennemsnitlig oppe paa 88 700. Deraf kan man se, hvad man har naaet ved den saakaldte Beskæftigelsespolitik, man fører fra Regeringens Side: Man har naaet en Fordyrelse af Leveniveauet, som rammer hele den almindelige Befolkning her i Landet, først og fremmest dem, der bor i Byerne, og man har naaet at skabe en Arbejdsløshed, som man aldrig nogen Sinde tidligere har kendt Mage til. Foruden det har man naaet at skabe en Politik, der er i høj Grad uretfærdig, idet den behandler de forskellige Erhverv i vort Samfund uhyre forskelligt: Hjemmeindustrien giver man den Beskyttelse, jeg har nævnt, men Eksportindustrien kan ikke faa Lov til at producere og heller ikke til at sælge sine Produkter til Udland-

et, Eksportindustrien generer man paa alle mulige Omraader, den maa ikke faa Lov til Varebytning, saaledes at den kan komme af med sine Produkter, som den ellers kunde, og alt det gør man for at gavne Beskæftigelsen, med det Resultat, jeg har nævnt. Det er Aarsagen til, at vi nu staar over for en Skærpelse af Lovgivningen med Hensyn til Prisaftaler. Det er først og fremmest Regeringens egen Politik, vi kan takke for, at vi nu skal gaa til en Skærpelse. Paa mit Partis Vegne kan jeg give Tilslutning til fortsat Forhandling i et Udvalg, men jeg kan straks sige, at der kan ikke være Tale om, at vi vil gaa med nær til det, som den højtærede Handelsminister har foreslaaet i dette Lovforslag.

Prieme: Det foreliggende Lovforslag er et typisk Eksempel paa, hvor den økonomiske Politik, der føres her i Landet, efterhaanden fører hen, og hvor Landet økonomisk ender. Det er Krigsaarenes og Efterkrigstidens Priskontrol og Maksimalpriser, vi nu skal til at genopleve. Det fremsatte Lovforslag er meget vidtgaaende, det er en af de sædvanlige Bemyndigelseslove, en Blanketlovgivning paa alle de Omraader, hvor Loven skulde være klart affattet. §§ 1 og 8 ender med en Bestemmelse om, at Ministeren i Tvivlstilfælde træffer endelig Afgørelse.

Lovens Formaal er jo, at Aftaler eller Bestemmelser om Pris, Produktion, Omsætning eller Transportforhold er forbudt, for saa vidt de paagældende Aftaler eller Bestemmelser medfører eller kan antages at medføre urimelige Priser eller andre samfundsmæssigt set urimelige Indskrænkninger i den frie Erhvervsdannelse, herunder Udnyttelse i nævnte Henseende af Vareknaphed. Det sidste med Hensyn til Vareknapheden vil jeg gerne have Lov til at komme tilbage til senere, men Løn- og Arbejdsforhold falder uden for denne Lov, der heller ikke omfatter Virksomheder eller erhvervsdrivende, hvis Priser det offentlige i Henhold til særlig Hjemmel bestemmer eller godkender. Naar man nu finder det nødvendigt at foreslaa og vedtage en Lov, der har til Opgave at hindre noget, som er urimeligt, saa forstaar man ikke, hvorledes man straks kan indskrænke denne Lovs Omraade til ikke at gælde f. Eks. Arbejds- og Lønforhold. Det er fjernt fra mig at ville foreslaa, at nogen Lov udstrækkes længere end nødvendigt, eller i det hele taget at anbefale, at vi faar flere Love, end vi i Forvejen er belemret med — efter min Opfattelse kunde vi godt und-